

ПРОТОКОЛ

№ 189

гр. гр.Мадан, 13.10.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
Сложи за разглеждане докладваното от СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ
Гражданско дело № 20235430100255 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ИЩЕЦ Р. Ю. С. – редовно призован, явява се лично и чрез АДВ.Н. М. – с пълномощно по делото и АДВ.Е. Д. Р. – с представено в днешното с.з. пълномощно.

ОТВЕТНИК ОУ“НИКОЛА ЙОНКОВ ВАПЦАРОВ“-ГР.МАДАН – редовно призован, за ответника се явява Директора С. Ю. и АДВ.Д. К. – с пълномощно по делото.

ВЕЩО ЛИЦЕ Б. З. Р. – редовно призована, явява се лично.

АДВ.М. – Да се даде ход на делото.

АДВ.К. – Да се даде ход.

СЪДЪТ НАМИРА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото съобразно изготвения доклад, обективиран в Определение № 199/11.09.2023 г. по гражданско дело № 255/2023 г. по описа на Районен съд-Мадан.

ДОКЛАДВА се постъпилото становище вх. № 1981/21.09.2023 г. от

ответника, с което оспорва предявените искове като неоснователни.

АДВ.М. – Поддържам исковата молба така, както е предявена. Получили сме становището на ответника, оспорваме същото. По отношение на проекта за доклад, искали сме трима души свидетели, допуснали сте ни двама. Ще Ви молим да ни допуснете и третия свидетел, който ще е за различни обстоятелства, за обстоятелствата при какви обстоятелства доверителят ми е подал молбата за прекратяване на трудовото правоотношение на 05.06.2023 г., а другите свидетели са за обстоятелствата на 02.06.2023 г.. Не можахме да се снабдим своевременно със заповедта за задържане, която ни бе предоставена по-късно, съответно за освобождаване, така, че представяме заповедта за задържане № 298/01.06.2023 г.. С оглед на указанията Ви, дадени в проекта за доклад, представям и една декларация от доверителя ми за това, че от момента на прекратяване на трудовото правоотношение и до днес не работи по трудово правоотношение и не получава трудово възнаграждение.

АДВ.Р. – В случай, че приемете, че с декларацията не доказваме по надлежен начин оставането му без работа срока след прекратяване на трудовото правоотношение, ще Ви моля да ни дадете възможност да се снабдим с удостоверение за регистрирани трудови договори на името на лицето от НАП.

АДВ.К. – От наша страна оспорваме исковете, поддържаме подаденото писмено становище. Водим допуснатите ни свидетели. По искането на насрещната страна за допускане на трети свидетел, предоставям на съда. Да се приемат представените в днешно с.з. писмени доказателства.

СЪДЪТ НАМИРА, че следва да бъдат приети като писмени доказателства представените с исковата молба и Молба вх.№ 1981/21.09.2023 г. от ответника документи, както и представените в днешно с.з. от ищцовата страна - заповед за задържане на лице от 01.06.2023 г. и декларация от Р. Ю. С. от 13.10.2023 г. С оглед обстоятелството, че ищецът сочи различни факти, за които иска допускане на трети свидетел при режим на довеждане, то такъв следва да му бъде допуснат. Предвид изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и прилага като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба документи, представените с исковата молба

и Молба вх.№ 1981/21.09.2023 г. от ответника документи, както и представените от ищцовата страна в днешното съдебно заседание – Заповед за задържане на лице от 01.06.2023 г. на Р. Ю. С. и Декларация от Р. Ю. С. от 13.10.2023 г.

ДОПУСКА до разпит трети свидетел при режим на довеждане на ищеца.

ДОКЛАДВА се постъпилото на 05.10.2023 г. заключение по съдебно-счетоводната експертиза, **същото е в срока по чл.199 от ГПК**, поради което няма пречка да се пристъпи към изслушване на вещото лице.

ПРИСТЪПИ се към снемане на самоличността и изслушване на вещото лице:

Б. З. Р. – на 56 години, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без родство и дела със страните.

НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ се напомни наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Б. Р. – Известна ми е наказателната отговорност. Поддържам представеното заключение.

АДВ.М. – Нямаме въпроси към вещото лице.

АДВ.Р. – Нямаме въпроси.

АДВ.К. – Също нямаме въпроси, да се приеме заключението.

СЪДЪТ НАМИРА, че следва да бъде прието заключението на съдебно-счетоводната експертиза, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА заключението на вещото лице Б. Р. по изготвената съдебно-счетоводна експертиза.

НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Б. Р. да се заплати сумата от **300 лева** от бюджета на съда.

АДВ.М. – Във връзка със заключението на вещото лице и на осн. чл.214, ал.1, изр.3 от ГПК моля да допуснете увеличение на предявения иск за сумата 2662.05 лв., като се счита за предявен за 11152.05 лева. Представям и писмена молба.

АДВ.К. – Ищецът има процесуално право да увеличи размера на иска

си.

СЪДЪТ НАМИРА, че са налице предпоставките на чл.214, ал.1 от ГПК за изменение на размера на предявения иск, с оглед на което формулираното от ищеца искане следва да бъде уважено. Предвид изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА ИЗМЕНЕНИЕ на предявения от Р. Ю. С. против Основно училище „Н. Й. В.“-гр.М. иск с правно основание чл.225, ал.1 от КТ за осъждането на ответника да заплати на ищеца обезщетение за оставане без работа, като същият да се счита предявен за сумата от 11 152.05 лева вместо първоначалния предявен размер от 8 490.00 лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРИСТЪПИ СЕ към снемане на самоличността и разпит на водения от ищеца свидетел:

В. С. К. – на 42 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без родство и дела със страните по делото.

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ РАЗЯСНИ наказателната отговорност по чл.290 от НК. Свидетелят обеща да говори истината.

На въпроси от адв.М. свидетелят В. К. отговори: Познавам Р. много добре, аз бях негов класен ръководител последните две години, когато той беше в 11-ти клас, а съм му преподавала по математика, когато беше 11-ти и 12-ти клас в СУ „Св.Св.Кирил и Методий“-Рудозем. Познавам го 2-3 години преди това, когато той ми се е обаждал да търси съвети, понеже помагаше на децата в селото по математика, по български, в подготовка по НВО на негови комшийчета, братовчедчета. След като той завърши училище, сме поддържали контакти с него. Когато беше студент, сме се чували всеки ден, това продължава и до ден днешен.

Въпрос от адв.М.: В началото на м.юни тази година случи ли се нещо по-различно, нещо по-необичайно?

Отговор на свидетеля К.: Тъй като контактуваме всеки божи ден в приложението месинджър, неговата иконка не светеше, че е активен, което не се случваше много често. Първоначално не се притесних, написах му съобщение: „наред ли е всичко, жив ли си“. Съобщението не беше доставено, след което започнах да му звъня, но телефонът му беше изключен. Помня, че

беше четвъртък, тъй като на следващия ден бях дежурна в училище, но като дата не мога конкретно да кажа. Беше в началото на м.юни, беше 01.06., защото му написах съобщение: „честит празник“. Няколко пъти му звънях, до вечерта той не се появи на линия, и аз много се притесних, защото това не се е случвало друг път. И понеже бях много смутена, моя мъж ми предложи да отидем до с.Ч. да видим дали всичко е наред, но въпреки това не отидохме, защото аз не знаех къде точно живее. На следващия ден ми се обади моята малка дъщеря, тя ходи по-рано на училище от мен, и тя почти истерично ме попита какво е станало с Р., защото цялото училище говори, че е станало нещо с него. На мен ми се подкосиха краката, аз си помислих, че се е случило най-лошото, и се уплаших, дори не помня как стигнах до училището. В момента, в който влезнах в училище, понеже колегите знаят, че сме изключително близки, те ме попитаха какво става с Р.. Те ми казаха, че има жалба за блудство срещу него. Аз не повярвах, според мен не е възможно такова нещо. Аз всяко междучасие му звънях, но той не ми отговаряше, телефонът му беше изключен. Успях да се свържа с него в петък след обяд по месинджър, когато вече видях, че той е на линия, между 5.00 и 6.00 часа след обяд. В момента, в който видях, че той е на линия, му написах съобщение: „какво се случва“. Понеже той не ми отговори, аз го набрах на видео-разговор, и гледката беше потресаваща. Самите му устни му бяха почти червени, почти лилави, напукани, тъмни кръгове под очите, и не изглеждаше никак адекватен, не е Р., който аз познавам. Попитах го какво става, той ми каза: „сигурно си чула“, и каза: „не ми се говори сега, не съм в състояние дори с теб да говоря“. Аз му предложих да отидем до с.Чепинци, за да се видим, той отказа, каза, че иска да остане сам. Аз му казах, че имам необходимост да се видим, да говорим, защото ми е близък, а той ми каза: „нека да се видим утре“. Той ме помоли да се обадя на г-жа Л., ако е удобно в 8 часа сутринта в събота да се съберем в нейния дом. На другия ден в 8 без 10 часа той беше на пейката пред нашия блок, и заедно тръгнахме с моята кола. Аз живея в гр.Р.. Отидохме при колежката в 8.00 часа сутринта, и там той започна да ни разказва какво се е случило. Той разказа, че в четвъртък след като той е излязъл от часа, е имало полицаи, които са му казали, че има някакъв сигнал срещу него и той трябва да отиде в полицията с тях. Каза, че са му взели телефон, лични вещи, несесери, раници, и са го задържали. Той всеки ден сутрин и вечер пие хапчета за диабет, които не е имал възможност

същия ден да приеме. Беше изключително притеснен, че е пропуснал приема на лекарствата си. Доколкото знам, в четвъртък той не е успял да се свърже с никого. В четвъртък по време на работа са го извикали в полицията, цяла нощ е бил там, и в петък го освобождават между 11.00 и 12.00 часа. Той каза, че докато е бил в полицията през нощта, не е мигнал цяла нощ, той е бил шокиран. Той ни разказа, че по време на освобождаването му от полицията един от полицаите се е свързал с директорката по телефона и я уведомява, че те го освобождават. Директорката е помолила да разговаря с него, и му е казала, че спешно трябва да се яви в училище. Той ни каза: „едвам се доверявам до училището“. Тръгнал е пеша, но не е имал сили да стигне, и е продължил с такси. В момента, в който той е отишъл при директорката, тя му е казала: „Ох, Р.е, звънят ми от РУО, от общината“, и доколкото разбрах е имало някакъв лист, и тя му е казала: „ох, тука има някакви писмени обяснения, по-добре да не ги четеш“, и ги е скрила. Казала му е: „за теб най-доброто е да попълниш тези заявления, ти си млад човек, ще си намериш работа“ и под диктовка той е записал, че моли да бъде освободен от работа по взаимно съгласие. Тези обстоятелства ги знам от Р.. Когато ни сподели тези обстоятелства, той беше в неадекватно състояние, това се случи в събота. Той гледаше в една точка и мълчеше, не можеше да отговори на въпросите ни. Това, което повтаряше, беше: „моят живот свърши, моят живот вече няма смисъл“. Мисля, че в събота му се изясни какво точно се е случило и какво е подписал. След като ние с колежката го обвинявахме: „как можа, защо го направи, защо не се консултира с адвокат“, той каза, че е попитал полицаи дали да търси адвокат, но те са го посъветвали, че няма нужда от адвокат. Състоянието на Р. се задълбочаваше, но вече към депресия, преди това той се обвиняваше той самия, докато сега по-скоро изпада в депресия. В понеделник ми се обади, искаше аз да го закарам в болница, че не се чувства добре, но нямах възможност, на работя бях.

На въпроси от адв.Р. свидетелката К. отговори : При разговора ни в петък по месинджър Р. не беше адекватен по мое мнение, защото аз го познавам много добре, виждала съм го как реагира в различни ситуации, той е спокоен човек, уравновесен. При разговора ни в събота сякаш тогава той осъзна какво се е случило.

АДВ.К. – Нямам въпроси.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯ

ПРИСТЪПИ СЕ към снемане на самоличността и разпит на водения от ищеца свидетел:

Й. А. К.-Л. – на 60 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без родство и дела със страните по делото.

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ РАЗЯСНИ наказателната отговорност по чл.290 от НК. Свидетелят обеща да говори истината.

На въпроси от адв.М. свидетелят Й. Л. отговори : Р. е мой ученик, преподавала съм му от 10-ти до 12-ти клас в СУ „Св.Св.Кирил и Методий“-гр.Рудозем по история и география. Аз съм учител в това училище по история и география. Когато беше мой ученик нямаше други по-близки отношения с Р., но той имаше мечта да стане учител още като ученик. Тази мечта беше споделена с всички колеги. Той беше приет да учи като студент в Пловдивския университет със специалност „история и български език“ и винаги се е допитвал до мен, помагала съм му с лекции, с учебници и сме коментирали въпроси. Откакто той завърши училище, са изминали поне 6 години. След като завърши за учител, ежедневно поддържахме отношения с него, чувахме се многократно, коментирахме всички негови уроци. Ние се виждахме при всяка възможност и се чувахме по много пъти на ден.

Въпрос от адв.М.: В началото на м.юни тази година случи ли се нещо по-различно с Р., което да ви притесни?

Отговор на свидетеля Л.: Комуникацията с него беше прекъсната за около 2 дена, което мен страшно много ме изнерви и ме притесни. Звъня, телефона е изключен, многократно звъня, пиша на вайбър, пиша на месинджър, няма обратна връзка. Аз като негов учител, аз като негова майка се притесних за здравословното му състояние. Той и като студент, и след това се обостри състоянието му със захарната болест, защото той е изключително стриктен в ученето, завърши с пълно отличие няколко магистратури. И това страшно много ме притесни, нямаше кого да попитам, нямаше откъде да получа информация. На следващия ден въпросите бяха насочени към мен от колегите:“ какво се случва с Р., защото вие сте близки“. Аз казах, че нямам информация. В края на деня ми се обади В. К. и ми каза, че Р. се е появил и че е страшно притеснен, че са се чули на месинджър. Това се случи в края на деня, ден петък между 4 и 5 часа след обяд, беше началото на м.юни, на 02.06.

Разбрахме се да се видим при първа възможност. На следващия ден те двамата дойдоха вкъщи. Аз живея в гр.Р.. Когато Р. се появи, не можах да го позная, имам чувството, че е отслабнал много, беше с тъмен цвят на лицето, устните му бяха напукани, обелени. Попитах го: „как си, какво се случва“. Той много се притесни в началото, и след това започна да разказва. Той разказа, че е бил задържан в полицията, че има обвинение срещу него, че е бил привикан след освобождаването му от полицията, в училище. След освобождаването му от полицията е бил привикан от директорката на училището, като срещата им е била много кратка, при което директорката го е посъветвала сам да подаде молба за напускане, тъй като имало грозни обвинения срещу него. Тя не му е позволила да прочете някакъв документ, който тя е държала, жалба или някакви писмени обяснения, макар че той твърдеше, че не е подавал нищо подобно. Не мога да кажа какъв е бил този документ. Р. не е имал време да обмисли какво подписва, това го знам от Р., че директорката не му е позволила да прочете това, което подписва. Всъщност той когато дойде в събота, не можеше да осмисли какво се е случило, той се разплака, трепереше. Той е много емоционален човек, беше страшно притеснен. При тази среща в дома ми разбра какво се е случило, от неговия разказ. Той не беше на себе си, той дори и тогава не можеше да разбере какво е направил. Аз дори го упрекнах. Той нямаше копие от молбата, нямаше входящ номер. Аз го посъветвах ако е възможно да се види отново с директорката и да си изтегли молбата, както и задължително да отиде на лекар, той е със заболяване, 24 часа е бил в полицията гладен и без лекарства, той е със захар. Той казва, че не е спал в полицията, не е ял, не е имал лекарства. Телефонът му е бил иззет за проверка и не му е било позволено да позвъни на близките му. Никой не знаеше къде е през тези два дни – четвъртък и петък. След кратката среща с директорката той е трябвало да се върне отново в полицията. Всъщност след тази среща бяха почивните дни, и в понеделник вече той е предприел това, което го посъветвах – да се опита да изтегли молбата и да отиде задължително на преглед. Тревожното му състояние продължи повече от месец, дълго време, има моменти, когато сещайки се за това нещо, остава обидата, той се просълзява и се притеснява, остава обидата за нещо, което той не е направил.

На въпроси от адв.Р. свидетелят Л. отговори: Той няма други доходи освен учителската заплата. Многократно се е налагало да му помагам.

Той никога не е коментирал да напуска системата на образованието, това беше неговата мечта и неговата квалификация. Той водеше от 5-ти до 7-ми клас. Мисля, че той не е успял да оформи годишния успех на учениците си.

На въпроси от адв.М. свидетелката Л. отговори: Никой не е присъствал на срещата с директорката, става въпрос за срещата, която се е осъществила с директорката и Р. след освобождаването му от полицията. Той каза, че под диктовка е написал: „моля да бъда освободен от работа“. Р. в понеделник е поискал копие и входящ номер на молбата за освобождаване от работа, не му е дадено копие от молбата, само входящ номер на малко листче, не му е дадено и копие от заповедта за освобождаване. Аз видях впоследствие заповедта за освобождаване от работа и молбата на Р.. Това, което ми направи впечатление е, че в неговата молба не пишеше основаниято, а в заповедта пишеше – „по взаимно съгласие“.

На въпроси от адв.Р. свидетелката Л. отговори: Директорката беше авторитет за Р., никога не е имало конфликт между двамата, не мисля, че е имало конфликт. Директорката се е ползвала с голям авторитет и с огромно доверие към него.

АДВ.К. – Нямам въпроси.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯ

ПРИСТЪПИ СЕ към снемане на самоличността и разпит на водения от ищеца свидетел:

С. К. М. – на 68 години, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без родство и дела със страните по делото.

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ РАЗЯСНИ наказателната отговорност по чл.290 от НК. Свидетелят обеща да говори истината.

На въпроси от адв.М. свидетелят С. М. отговори: Познавам Р. С.. Търсил ме е през м.юни тази година за съдействие, трябваше да го докарам до училището в М., тъй като беше във видимо нестабилно състояние, беше много зле физически и психически, и искаше да си оттегли молба, която е дал в петък за напускане. Това се случи в понеделник, сутринта трябваше рано да отидем пред училището в Ш. в гр.М., където той работеше. Отидохме пред училището, той слезна, аз останах в колата да го чакам. Той се върна бързо, може би след около 15 минути. Попитах го дали всичко е наред. Той не можа

да ми отговори, защото изглеждаше много зле. Потеглихме, обясни ми, че не е успял да свърши това, за което е дошъл, и си тръгнахме, но му стана много зле, и си спомням, че го закарах директно в болницата в гр.Смолян, беше в понеделник. Там го изчаках да го върна. Чаках го много дълго време. Те го изпратиха за лечение вкъщи. Впоследствие доколкото го чувах по телефона, състоянието му беше все така, говореше много бавно. По телефона усещах, че устата му е суха, като говореше. Разбрах, че впоследствие е постъпил в болница.

АДВ.К. – Нямам въпроси.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯ

ПРИСТЪПИ СЕ към снемане на самоличността и разпит на водения от ответника свидетел:

С. Я. С. – на 57 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без родство и дела със страните по делото.

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ РАЗЯСНИ наказателната отговорност по чл.290 от НК. Свидетелят обеща да говори истината.

На въпроси от адв.К. свидетелят С. С. отговори: Работя в ОУ“ Н. В.“ - гр.М. като „Старши учител“. Работя там от 31 години, и до днес. Познавам ищеца Р.. Мисля, че беше ден петък през м.юни тази година, началото на м.юни, колегата Р. дойде, аз бях извън сградата на училището. Аз го попитах какво става, той ми отговори, че напуска. Попитах: „Р., какво става, защо“. Той каза: „така е най-добре“ или нещо от сорта. При нашия разговор ми се видя, че Р. е притеснен, но нищо друго различно.

На въпроси от адв.М. и адв.Р. свидетелят С. отговори : Това беше в обедната почивка, около 12.00 часа. На тази ни среща нямаше други хора, бяхме само двамата с Р.. Беше в моята обедна почивка, ние, учителите, почиваме в различно време. В начален курс часовете са на различно време, и ние сме с по-малко минути. Аз съм начален учител. Нямаше никой освен нас при разговора. Миналата учебна година аз водех 1-ви клас като основен учител. В този ден децата вече бяха във ваканция, тъй първи клас завършват на 31.05., но аз си продължавам да си работя, нищо, че децата са във ваканция. Не знам Р. откъде дойде. Аз бях отвън на пейката на двора, не помня откъде дойде Р., от училище ли, от отвън ли. Р. ми е колега. Не може

да се каже, че общуваме често с Р., защото той е учител на среден курс. Има дни, в които дори не го виждам.

Въпроси от ищеца Р. С.: Сигурна ли сте, че ние двамата сме говорили, защото аз нямам такъв спомен? Сигурна ли сте, че не знаете аз откъде съм дошъл?

Свидетелката С. отговори: Не си спомням откъде е дошъл. Да, говорили сме на пейката отвън пред училище, аз пуших отвън.

На въпроси от адв.Р. и адв.М. свидетелката С. отговори : Мисля, че няма камери за видео-наблюдение в района, в който аз пуших. Има камера на задния двор и на входа на училището. В дирекцията не знам дали има камери.

АДВ.М. – С оглед обстоятелството, че нашият подзащитен оспорва изобщо такава среща да се е провела между него и свидетелката, аз ще моля същите да бъдат поставени в очна ставка.

АДВ.К. – Не може да има очна ставка между страна и свидетел.

Съдът намира следното:

Поначало искането е допустимо, доколкото съгласно чл.174 от ГПК извършването на очна ставка може да се постанови и между свидетел и страните по делото. С оглед изясняване на спора от фактическа страна съдът намира, че искането на ищцовата страна следва да бъде уважено, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПОСТАВЯ В ОЧНА СТАВКА ищецът Р. Ю. С. и свидетелят С. Я. С..

Въпрос от съда към ищеца: В началото на м.юни тази година в ден петък, в който Вие сте бил в училището, където работите, срещали ли сте се със свидетелката Сустова?

Отговор на ищеца Р. С.: Категорично не съм се срещал с г-жа С.. Аз отидох в училището от полицията, защото директорката ме извика. Аз не бях в състояние да мисля и да ръководя действията си след това, което се изсипа върху мен, тази атака, и след подписването на тези два документа, които тя ми предостави да подпиша, аз си тръгнах от училище, и стоях на тази пейка до читалището и чаках да стане 2.00 часа, за да отида на разпит в полицията, като изрично питах всеки срещнат човек колко е часа, защото аз нямах телефон в себе си. Също така искам да попитам как така г-жа С. като целия

град и цялата общественост знае какво се е случило, аз отивайки в училище в петък, тя уж ме е видяла, а не знае откъде идвам и къде съм бил.

Въпрос от съда към свидетелката С. С.: В началото на м.юни тази година, в ден петък, видяла ли сте ищеца пред училището, в което работите?

Отговор на свидетеля С.: Да, видях ищеца на пейката в училището, проведох кратък разговор с него, но в този момент аз не знам къде е бил и откъде е дошъл. Аз го попитах: „какво става“, той ми отговори: „напускам“. Попитах го: „защо“, той каза: „така е най-добре“. Това е бил разговора помежду ни.

Ищецът Р. С.: Това не е вярно. Аз мисля, че г-жа С. си противоречи в своите показания.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯ

ПРИСТЪПИ СЕ към снемане на самоличността и разпит на водения от ответника свидетел:

Е. С. П. – на 52 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без родство и дела със страните по делото.

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ РАЗЯСНИ наказателната отговорност по чл.290 от НК. Свидетелят обеща да говори истината.

На въпроси от адв.К. свидетелят Е. П. отговори: Работя в ОУ „Н. В.“, начален учител съм, 31 години имам стаж като учител, понастоящем все още работя там. Познавам ищеца Р. С.. В началото на м.юни тази година станах неволен свидетел . Преди 8.00 часа бях в учителската стая, г-жа директорката ме повика в дирекцията. Когато влезнах в дирекцията, г-н С. беше там. По това време беше и тогавашната г-жа директора Я. К.. Аз единствено бях свидетел, когато г-н С. подхвърли заявлението си за напускане. Директорката му даде някакъв документ, но аз не го видях този документ, не съм го и прочела. След това си излезнах от дирекцията. Директорката ме накара да си запиша трите имена и да се разпиша, че съм била свидетел на случката.

На въпрос от адв.Р. свидетелката П. отговори: Устно ми беше казано, че ще свидетелствам, че г-н С. отхвърля молбата си за напускане. Мисля, че това беше ден понеделник, дата не си спомням. Един път си написах трите имена и се разписах.

АДВ.К. – Моля да предявим на свидетелката заповедта, да потвърдим дали подписът е неин.

СЪДЪТ О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДЯВЯВА на свидетелката нахождащият се на лист 55 от делото протокол от 05.06.2023г.

СВИДЕТЕЛКАТА П. отговори: Това е документът, който съм подписала, това е моя подпис.

АДВ.К. – Моля да предявим на свидетелката заповедта от 02.06.2023 г., да потвърдим дали подписът е неин.

СЪДЪТ О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДЯВЯВА на свидетелката нахождащият се на лист 54 по делото документ – Заповед от 02.06.2023 г.

СВИДЕТЕЛКАТА П. отговори: Това са моите имена и моя подпис.

На въпроси от адв.Р. свидетелката П. отговори : Когато там беше и г-н С., той видя, че аз и моята колежка се разписахме. Разписахме се на това, че той отхвърля молбата си за напускане.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯ

АДВ.Р. – Господин Председател, аз ще Ви моля да се произнесе по доказателственото ни искане за издаване на удостоверение, с което да удостоверим наличието или липсата на трудови договори от НАП с оглед оставане без работа на доверителя ми, ако е спорно обстоятелството, и ако декларацията, която сме представили, не е достатъчна да установи оставането му без работа. На второ място ще Ви моля да ни бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да се снабдим от МВР РУ-Мадан с удостоверение, от което да е видно какви процесуални действия са извършвани спрямо доверителят ни на 01.06.2023 г. и 02.06.2023 г. и от колко до колко часа, свързано със заповед за задържане № 2983з-27/01.06.2023 г., с оглед установяване на обстоятелствата, свързани с неговото състояние и установяване на обстоятелствата, че той е имал малък промеждутък от време между освобождаването му и следващото явяване в полицията, в което всъщност време се е случило и процесното подписване на двете молби.

АДВ.К. – По отношение на искането евентуално за справка действащи трудови договори, това е доказателствена тежест на ищеца, нека той прецени

как ще установява обстоятелствата, от които черпи благоприятни последици. Що се отнася до искането до съдебно удостоверение аз считам, че тези обстоятелства с нищо няма да допринесат за изясняване на делото. Моето лично мнение е, че спорът е ясен от фактическа страна и следва да бъде обявен за решаване днес.

АДВ.М. – Уважаеми г-н Съдия, считам възражението на колегата по отношение на искането ни за снабдяване със съдебно удостоверение от РУ-Мадан за неоснователно, тъй като от съществено значение за спора считам, че е състоянието на нашия доверител, а това ще се установи и от това какви процесуално-следствени действия са извършвани, в какъв период от време, така че моля да уважите това наше искане. Ще допълня, възможно е от РУ-Мадан да ни откажат, така че моля евентуално Вие да искате такова сведение.

СЪДЪТ НАМИРА, че искането на ищеца да му бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди с информация от РУ-Мадан относно времето на извършените процесуално-следствени действия срещу ищеца не би допринесло за изясняване на спора, поради което следва да бъде оставено без уважение. Към настоящия момент не би могла да бъде извършена преценка дали представения от ищеца документ - Декларация от 13.10.2023 г., установява обстоятелството, че ищецът е останал без работа в исковия период, доколкото това е въпрос по съществото на спора, което следва да бъде обсъден с крайния съдебен акт.

АДВ.Р. – Доверителят ни не разполага с трудова книжка, тъй като тя е в училището.

С оглед формулираното искане следва да бъде изискана справка за регистрирани трудови договори на Р. Ю. С.. С оглед изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди с информация от РУ-Мадан относно времето на извършените процесуално-следствени действия, свързани с неговото задържане.

ДА СЕ ИЗИСКА справка за регистрирани трудови договори на Р. Ю. С..

СЪДЪТ ОБЯВЯВА почивка от 15 минути.

СЛЕД ДАДЕНАТА ПОЧИВКА заседанието продължи в 15.45 часа в присъствието на ищеца Р. С., пълномощника на ищеца адв.Н. М. и пълномощника на ответника адв.Д. К..

ДОКЛАДВА СЕ постъпилата справка за актуално състояние на трудови договори на ищеца Р. Ю. С. към 13.10.2023 г., както и справка за данни за осигуряване на лицето.

АДВ.М. – Запознах се с постъпилите справки, да се приемат като доказателства.

АДВ.К. – Да се приемат.

СЪДЪТ О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като доказателства по делото: справка за актуално състояние на трудови договори на ищеца Р. Ю. С. към 13.10.2023 г., както и справка за данни за осигуряване на лицето Р. Ю. С..

АДВ.М. – Нямам други искания. Представям договор за правна помощ и списък на разноските по чл.80 ГПК.

АДВ.К. – Нямаме доказателствени искания. Не представяме списък, тъй като не претендираме разноски.

СЪДЪТ НАМИРА делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ.М. – Уважаеми г-н Съдия, моля Ви да постановите решение, с което да отмените като незаконосъобразна Заповед № 281/02.06.2023 г. на директора на ответното училище, възстановите доверителя ми на заеманата от него длъжност преди уволнението, да осъдите ответното училище да заплати на доверителя ми обезщетение за времето, в което е бил в отпуск по болест в периода от 05.06.2023 г. до 05.07.2023 г. в размер на 1415 лева, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2023 г. до окончателното изплащане, както и да заплати на доверителя ми на осн. чл.225, ал.1 от КТ обезщетение за времето, през което е останал без работа съобразно допуснатото увеличение на иска, алтернативно от момента на постановяване на решението, ведно със

законната лихва, считано от 05.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, и да заплати на доверителя ми направените разноски по водене на делото. Моля с оглед фактическата и правна сложност на делото, да ми дадете възможност да представя писмена защита.

АДВ.К. – Уважаеми г-н Председател, ще Ви моля да постановите решение, с което да отхвърлите така предявените искове като неоснователни и недоказани. Искам да насоча внимание на Уважаемия съд към съществуването на спора, защото считам, че при размяната на книжата, както и в днешното с.з. събрахме множество доказателства относно твърдения, които са абсолютно без правно значение за основанието, на което е прекратено трудовото правоотношение на ищеца. Разпоредбата на чл.325, ал.1, т.1 от КТ изисква съгласие, изразено писмено, и точно тук според мен е същината на спора. Законът говори за съгласие, а не за желание. Както се вижда от твърденията на ищеца в исковата молба, той вероятно не е желал да прекрати трудовото си правоотношение, но човек не винаги действа съобразно желанието си, като за да има правно валидна действителна негова воля, достатъчно и единствено условие тази воля да съществува, да не е опорочена от предвидени в гражданския закон пороци. От исковата молба не може да се заключи ищецът какво твърди, какъв е порокът на волята му, грешка, измама, заплаха. Единствената индиция за това е употребената от него думата „натиск“. Остава напълно неясно обаче какви са възприетите от него неблагоприятни последици от този уж натиск и в какво се изразява този натиск. Така, че ние в случая считаме, че неговото изявление, отправено до работодателя, е било изразено в предвидената от закона форма – писмена, с ясното съзнаване на свойството и значението на изявлението. То може да не е приятно, може да не следва мечтите и желанията на ищеца, но е извършено при ясното осъзнаване на последиците от него, и тези последици най-вече са целени, дори и да не са приятни и желани. Оттам нататък налице е фактическия състав на прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, а именно изявление на служителя, изразено писмено, изявление на работодателя, изразено писмено, достигнало до волята на служителя, и в момента, в който тези две изявления се срещнат, облигационната връзка се прекратява по право, по силата на закона. Няма как да се оттегли впоследствие изявление, което вече е прието, и последиците от което са настъпили. Без значение считано от кога е посочено в заповедта, че

се прекратява трудовото правоотношение, това е облагателното действие на този акт, то е чисто административно, но самата воля на работодателя, че приема изявлението на служителя и прекратява трудовото му правоотношение всъщност е юридическия факт, който поражда последиците. Всички останали твърдения и събраните днес доказателства свидетелски от страна на ищеца, те възпроизвеждат на практика твърденията на ищеца, всички свидетели не са възприели абсолютно нищо лично. Няма съмнение, че ищецът е преживял стрес, всички ние сме в положение на стрес ежедневно, и това не означава, че сме неадекватни.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на ищеца 7-дневен срок от днес, за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ устните състезания за приключили, както и, че ще се произнесе с решение на 27.10.2023 г.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, закрито в 15.54 часа.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____

Секретар: _____